Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 44

p.a.f. 0,60 € - juli-augustus 2014

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Tot de druppel die de beker zal doen overlopen...

In dit nummer:

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

PS en CDH : 0/20

De onderhandelaars van de PS en van de CDH voor de Franse Gemeenschap hebben aangekondigd dat er 300 miljoen euro op 2 jaar moeten bespaard worden in het onderwijs. En aangezien 90% van het budget aan de lonen wordt besteed, kan men voor afschaffing van posten vrezen.

Voor de verkiezingen zeiden ze allemaal dat het onderwijs een prioriteit was. En Magnette sprak zelfs van 1000 aanwervingen. Nu dat de verkiezingen voorbij zijn, en juist één week voor de schoolvakantie, kan men zien wat hun toespraken waard waren.

ECB aan de banken: ik trakteer!

De Europese centrale bank heeft net haar basisrente tot 0,15% verlaagd, een historisch lage rente. Achter al de uitleg van de deskundigen over de steun van de consumptie en andere zever is dit simpelweg een cadeau aan de banken. Zo kunnen die geld bijna gratis blijven lenen om het dan aan KMO's, aan gezinnen en zelfs aan Staten uit te lenen, met een veel hogere rentevoet.

En gezien de banken die lenen het verschil met de inflatie zelfs niet moeten financieren, is het de overheidsschuld die blijft groeien...

De NBB aan de toekomstige ministers: dit is jullie programma

Na de bijna 25 miljard euro besparingen die door de regering Di Rupo werden beslist, raamt de Nationale Bank van België dat een besparing van 14 miljard zal moeten beslist worden door de toekomstige regering. Hoezo? Door de pensioenen en de werkloosheidsuitkering te verlagen.

De kiezers dachten misschien op programma's te stemmen? Maar de stemming beïnvloedt enkel de verdeling van de zetels. Het programma is al geschreven: door het patronaat en zijn dienaars bij de nationale bank...

De Nationale Bank van België, net zoals alle banken: ten dienste van de patroons.

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Na de verkiezingen gaat de kapitalistische klasse door in de klassenoorlog tegen de werkende mensen

De verdeling van de ministerszetels tussen de verschillende partijen voor de federale regering belooft nog wat tijd te nemen. Maar het patronaat heeft niet op de nieuwe regering gewacht om weer aan te vallen. Geen regering nodig voor Delhaize, Bosch, ESB, HP, Proost, enz. om te ontslaan en talrijke werkers van hun loon te ontdoen. Volgens De Standaard zijn er alleen in de laatste 33 dagen na de verkiezingen 4000 ontslagen die aangekondigd.

En hoeveel andere schadelijke plannen zijn er nog in de laden liggen? Nee, de kapitalistische klasse is niet gestopt met haar aanval tegen de werkende mensen.

Zelfs de grote media die volledig in dienst worden gesteld van de voetbalspektakels om zogezegd iedereen samen te brengen onder de nationale vlag kunnen niet helemaal deze klassenoorlog verbergen die het patronaat tegen de werkers voert. De achteruitgang die de arbeidersklasse ondergaat is te omvangrijk, en de rijkdom die aan de tegenpool van de maatschappij, aan de kant van de kapitalisten, wordt opeengestapeld, is te groot.

Het zijn hun winsten of onze lonen, het zijn zij of wij.

De rol van de regeringen in deze oorlog is zeker niet die van een scheidsrechter boven de spelers. Ze staan aan de kant van de rijken, van diegenen die zich verrijken met het werk van de arbeiders en van de bedienden.

Ze zijn ten dienste van de patronale klasse en geen enkele toekomstige minister denkt er eens na de macht van de bevoorrechte rijken aan te klagen.

Dan, mocht de nieuwe regering nu rechts zijn met de N-VA of mocht de PS toch uiteindelijk aan de macht terugkomen, is het regeringsprogramma al geschreven: het zullen nieuwe besparingen in de openbare diensten zijn, in de gezondheidssector, de pensioenen, het onderwijs en alles wat nuttig aan de bevolking is. Het zullen nieuwe verlagingen van de pensioenen, nieuwe verlagingen van de lonen, … en grote woorden om ons de berusting te preken.

Als er ontslagen zijn, als de lonen dalen, zeggen ze dat dit het gevolg is van de crisis en van de concurrentie uit het buitenland, terwijl dit allemaal eigenlijk de keuze is van de grote burgerfamilies die liever hun winsten dan de banen behouden.

Ze zeggen ook dat er moet bespaard worden in het onderwijs of in de gezondheidssector, omdat men boven onze stand zouden leven, maar dit is vals: het is omdat het overheidsgeld is gebruikt om de banken en de speculanten er bovenop te helpen.

Ze zouden ons willen doen geloven dat de pensioenen moeten dalen omdat men langer leeft, terwijl het de kapitalisten zijn die een steeds groter deel van de rijkdom voor zich nemen, de rijkdom die van het werk komt.

Maar de werkers kunnen zich er niet bij neerleggen hun werk te verliezen, ze kunnen zich niet neerleggen bij de massawerkloosheid, de veralgemening van de lage lonen, de ouderen in de ellende zien vallen en de jongeren met de uitbuiting van de 19de eeuw zien moeten omgaan. Er is geen andere keuze: de werkers moeten hun levensbelangen verdedigen tegen het patronaat en de regering die in zijn dienst staat.

Het is crisis en de zaken zijn minder goed? Misschien, maar het zijn niet de werkers die hiervoor moeten opdraaien. Het zijn de kapitalisten die zich verrijkt hebben die moeten betalen. Dat men van de huidige en vorige winsten nemen om het werk onder iedereen te verdelen, zonder loonverlies.

Deze strijd zal men allemaal samen moeten voeren. Of men nu postbode, kassierster bij Delhaize, onderwijzer of arbeider in de staalindustrie is, of men nu als interimmer werkt, met een vast contract of als ambtenaar, of men nog steeds een job heeft of niet meer, of men nu Nederlands of Frans spreekt, men zal in ieder geval weer met de strijd moeten hervatten, een strijd die alle werkers samenbrengt, al diegenen die hun werk moeten verkopen om te leven.

De kracht van de werkers is er. Ze zit in het feit dat niets kan waargemaakt worden, wagens niet gemaakt worden, treinen niet rijden, vliegtuigen niet opstijgen, zonder dat de werkers het willen. En als de patroons werkers nodig hebben om hun kapitaal te doen opbrengen, hebben de werkers in tegendeel geen nut aan patroons van wie de enige functie is de vruchten van hun werk te beroven!

Brazilië : de beker en de eisen

Het WK voetbal komt op het eerste net, in Brazilië waarschijnlijk meer dan elders. De stakingen en betogingen tijdens de weken voor het WK « bedreigden » niet het kampioenschap in tegenstelling met wat de regering en de media herhaalden. De werkers die hieraan hebben meegedaan wilden het WK niet tegenhouden, maar het gebruiken om de corruptie en de verspilling die hiermee gepaard gaan aan te klagen, om te zeggen dat de gezondheid, het onderwijs, het vervoer verdienden behandeld te worden minstens even goed als de voetbal. Dit is wat ze op 12 juni, de openingsdag, absoluut wilden zeggen.

Op deze dag zijn er acties geweest in bijna alle grote steden waar het WK plaatsvindt. In Sao Paulo, de avond voordien, hadden de stakers van de metro in meerderheid beslist hun beweging te stoppen. Maar ze betoogden in de ochtend van 12 juni tegen de 42 ontslagen die hen treffen. De politie heeft hen gewelddadig teruggedreven. Ze stond overal rond de stadion waar de openingsmatch ging plaatsvinden, ze viel Zwarten aan, mannen met baarden, al diegenen die voor haar mogelijke actievoerders leken te zijn.

In Rio heeft een betoging het stadscentrum doorgelopen om financiering voor de gezondheid en het onderwijs te eisen: ze riepen leuzen als "30 dagen: 30 miljard" (de kosten van het WK in lokale munt) of "vuilnismannen (recentelijk in staking) zijn meer waard dan Neymar" (de ster van de nationale ploeg). Later werd één van de voornaamste lanen van Copacabana geblokkeerd.

Deze acties, zoals diegenen die op dezelfde dag in Fortaleza, Belo Horizonte, Porto Alegre en Recife plaatsvonden, of de volgende dagen in Bahia, Brasilia en Natal, hebben alleen enkele honderden mensen samengebracht. De politie heeft hen van dichtbij bewaakt, als ze hen niet heeft onderdrukt. Maar ze hebben herhaald dat er voor de werkende bevolking andere problemen zijn dan het WK, ergere problemen, en dat het dringend is die op te lossen.

Artikel vertaald uit Lutte Ouvrière (Frankrijk) van 20 juni.

De betogers eisen geld voor de ziekenhuizen en de scholen.

FIFA, sport en business

De FIFA (Fédération internationale de football association) die het WK voetbal in Brazilië organiseert, ging recentelijk over de tong omwille van de "Qatargate". Die zou de organisatie van het WK in Qatar in 2022 toegewezen hebben als resultaat van georganiseerde corruptie. De bouw van de uitrusting zou al in dit land 1 200 doden gemaakt hebben onder de arbeiders, vaak Nepalezen, die aan een echte loonslavernij worden onderworpen. Maar dit is slechts de laatste zaak van een lange reeks die de Federatie in opspraak hebben gebracht.

Een lange en vuile geschiedenis

De FIFA is eerst en vooral een omvangrijke politieke en handelsorganisatie. Die werd in 1904 opgericht en een lange tijd door Fransen en Engelsen geleid. Mannen die weliswaar uit voetbalnaties kwamen maar die ook uit de twee voornaamste koloniale mogendheden kwamen. De oprichter van het Wereld Kampioenschap, Jules Rimet, voorzitter van de FIFA gedurende 33 jaar, is niet verlegen geweest door de toewijzing van het WK 1934 aan Italië, wat Mussolini met geluk heeft kunnen gebruiken als steun voor het fascisme.

De FIFA heeft zich altijd kunnen aansluiten bij de dominerende machten. Zo heeft het Algerijnse FLN (het Nationale Onafhankelijkheidsfront), in 1958 tijdens de onafhankelijkheidsoorlog, een nationale ploeg gevormd die uit spelers bestond die de Franse clubs verlieten waar ze in dienst waren; deze ploeg deed mee aan veel wedstrijden maar werd internationale wedstrijden verboden omdat de FIFA aan de kant van het koloniale Frankrijk stond. In 1978 kon de dictatuur van de Argentijnse junta haar aanzien verbeteren door het WK te organiseren, ondanks een boycotbeweging in veel landen. De voorzitter van de FIFA, de Braziliaanse Joao Havelange kreeg een militaire onderscheiding van de leider van de junta en ze feliciteerden hem voor de efficiënte en "triomfantelijke" organisatie van de wedstrijd, terwijl de dictatuur de tegenstanders martelde en vermoordde juist een paar honderd meters verder dan de stadions.

NMBS: de staking is rechtvaardig en nodig

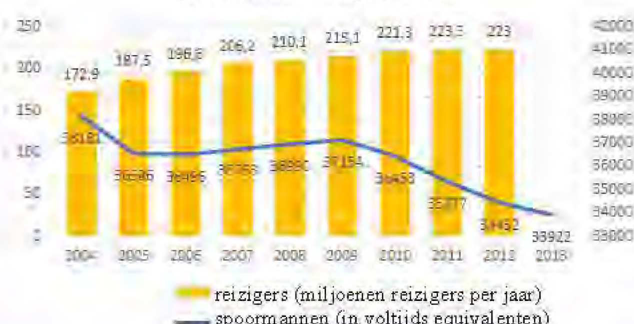
De treinstaking van 30 juni heeft de gewone vijandige en minachtende campagne tegen de spoorstakers meegebracht: de festivalgangers en zij die op vakantie vertrekken worden gegijzeld door een handvol spoormannen die het netwerk zouden hebben "gesaboteerd" om hun schandalig groot aantal verlofdagen te kunnen nemen.

Maar diegenen die deze lastertaal spreken storen zich niet aan het dagelijks comfort van de reizigers. De nieuwe directeur van de NMBS, Jo Cornu, bijvoorbeeld, die serieus lijkt te denken dat de spoormannen 54 verlofdagen krijgen. De inhaaldagen die de bestuurders moeten nemen voor overduidelijke veiligheidsredenen vindt hij dus gewoon overbodig! 56 miljoen reizigers extra laten rijden met 6 000 spoormannen minder, dit is de heldendaad van zijn voorgangers de laatste 10 jaar. De wil en de opdracht van Cornu, dit is duidelijk, is nog erger te doen.

Deze aanval tegen de spoormannen bijdragen tot het steeds verslechteren van de vervoeromstandigheden en van de veiligheid van de reizigers. Alleen hierom is de strijd van de spoormannen de strijd van iedereen.

Ja, de staking was die van een minderheid. Alleen de ACOD riep op tot deze actie en ze werd maar deels gevolgd door haar leden. Maar diegenen die gestaakt hebben, hebben een woede en een walging geuit die veel anderen ook beleven. Want overal, of het nu in de cabines, in de ateliers, op de sporen, in de kantoren, worden de spoorwerkers geconfronteerd met het tekort aan personeel en met maatregelen die als doel hebben de rendabiliteit te verhogen ten nadeel van de dienst die ze normaal zouden moeten bieden.

De staking is de enige middel die de werkers hebben om zich te laten horen. Ze moet ruimer en dieper worden. Maar om de weg naar strijd te hervinden zullen de spoormannen, zoals de werkers uit de andere sectors, gesprekken met collega's nodig hebben, met militanten die staken en werkers die nog niet mee zijn. Ze zullen ook bewegingen nodig hebben die ze zelf beslissen en bepalen. Van wanneer dateren de laatste algemene vergaderingen? Wanneer zijn we voor de laatste keer samengekomen in een atelier of in een kantoor om te spreken en samen voor acties te stemmen? Oproepen tot staking die de werkers die niet actief zijn bij de vakbond maar drie dagen op voorhand via post krijgen te horen en die hen vraagt om thuis te blijven, dit helpt niet om hen te overtuigen, in tegendeel.

De voetbal en de godsdienst van het geld

De FIFA is ook een omvangrijke businessorganisatie, zoals het schandaal rond de corruptie met Qatar het toont. Ze is in Zwitserland bevestigd waar ze op grote handelspartners berust en waarmee ze exclusiviteitscontracten onderhandelt: Adidas, Coca-Cola, Sony, Visa, Hyundai-Kia Motors. Om haar winst zo groot mogelijk te maken laat ze de gastlanden totaal onevenwichtige contracten tekenen waardoor er verboden wordt voor de marskramers die niet geregistreerd zijn om rond de stadions – tot 2 km!-- aan verkoop te doen. In Brazilië zou dit misschien 300 000 marskramers treffen, waarvan een deel gemobiliseerd is tegen deze praktijk die hen hun broodwinning ontneemt. Maar het WK in Brazilië zou de FIFA 5 miljard euro moeten opbrengen, en alles moet dus zoals voorzien verlopen.

De FIFA is sinds 1998 door Sepp Blatter geleid, in concurrentie met Michel Platini, de huidige voorzitter van de UEFA, voor een nieuw mandaat. Zoals Pelé heeft Platini de Braziliaanse betogers aangevallen door te vragen "dat ze best een maand wachten om tot sociale uitbarstingen over te gaan ». Anders gezegd : de armoede en de woede van de armen moeten de rijken niet tegenhouden om hun zaken te doen. Een moraal die de FIFA goed illustreert.

Artikel vertaald uit Lutte Ouvrière (Frankrijk) van 20 juni.

AB Inbev: winsten met schuim

Al jaren was de verkoop van alcohol in de stadions in Brazilië verboden. Deze maatregel van volkshygiëne is voor de Confederations cup en voor het huidige WK afgeschaft. Gezien de FIFA Budweiser als "partner" heeft, een merk van de Belgische-Braziliaanse multinational AB Inbev waarvan het hoofdhuis in Leuven zit, zijn de stadions weer tapperijen geworden, exclusief voor dit merk.

De internationale voetbalinstanties hadden Brazilië aangemaand om de veiligheid te verzekeren. Dezelfden leggen alcohol binnen de stadions op: tel uit je winst! En inderdaad: tel de winsten voor de aandeelhouders van AB Inbev!

100 jaar geleden, 1914: de mars naar de oorlog: miljoenen doden voor de kapitalistische winst

Van de herdenking van het begin van de eerste wereldoorlog in 1914 leest men veel in de kranten, hoort men veel op TV en in musea. Maar men leert weinig over de oorzaken van deze verschrikkelijke slachtpartij die 9 miljoen doden en 20 miljoen gewonden heeft gemaakt, en bijna niets over de strijd van de arbeidersbeweging tegen de oorlog, die nochtans de belangrijkste, en zelfs de enige militante kracht was tegen de oorlog.

De imperialistische rivaliteiten

De laatste 25 jaar van de 19de eeuw waren de voornaamste Europese kapitalistische mogendheden – Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland -- in concurrentie geweest voor de kolonies die hun industriëlen grondstoffen en afzetgebieden voor hun goederen bezorgden.

Het "arme kleine België", zoals de Britse overheid het heeft genoemd als rechtvaardiging om in oorlog te treden en dat zich vandaag nog steeds afbeeldt als het onschuldige slachtoffer van de oorlog tussen zijn twee machtige buurlanden – Duitsland en Frankrijk -- had ook zijn verantwoordelijkheid. Want de Belgische burgerij had met de hulp van Koning Leopold II en door van de rivaliteiten tussen de grote mogendheden te profiteren, Congo in de wacht kunnen steken, een land dat 80 keer groter was dan België. Rubber, ivoor en dan koper, diamant, goud, en vooral de arbeidskrachten die als slaven werden behandeld door een terreurbewind, waren de voornaamste bron van verrijking van de Belgische kapitalistische klasse.

De volkeren in de kolonies kenden het geweld en de beestachtigheid waarop de overheersing van de imperialistische mogendheden berustte vroeg voor de gruwelijke feiten op de Europese oorlogsvelden. Ze hebben die in hun levende lijve verduurd.

Leopold II, een gemene kerel... op een bankbiljet van "zijn" Congo.

Vroeg voor 1914 waren de imperialistische mogendheden meerdere keren bijna op het punt geweest een gewapend conflict te starten. Al in 1898 hadden Frankrijk en Engeland een oorlog nipt vermeden voor de controle op Soedan, vooraleer met elkaar te verbinden tegen de Duitse burgerij die, van haar kant, haar Staat aanzette tot het verdikken van haar koloniale rijk. In 1905 en in 1911 kwamen Frankrijk en Duitsland in opstand voor Marokko en stuurden ze allebei soldaten hiernaar.

De botsingen tussen die drie mogendheden groeiden steeds, naargelang de mogelijke koloniale grondgebieden in Afrika en Azië zeldzamer werden. Er bleef maar één middel om het koloniale rijk toch nog groter te maken: de kolonies van anderen pakken, ook door de oorlog.

In Europa zelf werd de overheersing over het minder ontwikkelde Balkan-gebied van eerste belang. Het is trouwens uit deze regio die de vonk gekomen is die alles heeft ontvlamd. Na de aanslag in Sarajevo op 28 juni 1914 ging men over naar de wereldbrand.

Deze rivaliteiten hadden al lang een wapenwedloop veroorzaakt. Men kon in de verschillende Europese Staten een stijging van de militaire budgetten en het opstarten van ruime bewapeningsprogramma's zien. In België ook, dat zogenaamd neutraal was en dat maar een tweederangsrol kon hopen in het grote spel van de bondgenootschappen werd het verplichte militaire dienst in 1909 ingevoerd en daardoor werd het leger tot 225.000 mannen verdikt.

De oorzaken van de oorlog werden vroeg voor 1914 aangeklaagd

Al deze voorbereidingen die als doel hadden van de arbeiders en boeren kanonnenvlees te maken voor de winst van "hun" nationale burgerij, werden door de organisaties van de Europese arbeidersbeweging aangeklaagd. Vanaf 1889 had de socialistische Internationale vastgesteld dat de oorlog definitief zou verdwijnen enkel "wanneer de kapitalistische economische orde uit de weg zal geruimd worden, met de ontvoogding van de arbeiders en de internationale triomf van het socialisme".

Het manifest dat in 1912 in Bazel goedgekeurd is door het congres van de socialistische Internationale der arbeiders waarschuwde de volkeren tegen de naderende bedreiging van de imperialistische oorlog. Het legde de klemtoon op de doeleinden van roverij van de bondgenootschappen die zich voor de oorlog vormden en riep de socialisten uit alle landen op om " de kracht van de internationale solidariteit van het proletariaat te stellen tegen het kapitalistische imperialisme". Door de toekomende oorlog aan te klagen in de naam van

de belangen van de werkers herinnerde de Internationale eraan dat de revolutie en de omverwerping van het kapitalisme op de agenda zouden komen.

Nog in juli 1914 vonden er in Berlijn en Parijs arbeidersbetogingen tegen de oorlog die honderdduizenden mannen en vrouwen onder de rode vlag mobiliseerden.

Maar op het beslissend moment van de zomer 1914 gingen de voornaamste leiders van deze partijen – de BWP in België, de SFIO in Frankrijk, de SPD in Duitsland en de Labour Party in Groot-Brittannië -- al hun internationalistische toespraken afzweren om zich in dienst te stellen van hun respectievelijke nationale burgerij. Deze verraad van de voornaamste socialistische partijen, in de naam van de verdediging van het vaderland, ging bijdragen tot het doodzwijgen over de verantwoordelijkheid van het kapitalisme in de oorlog en tot het politiek ontwapenen van de arbeidersklasse precies wanneer ze het meest georganiseerd en verenigd moest zijn in de strijd om zich te verzetten tegen de burgerij die haar naar de oorlog leidde.

Alleen een handvol verantwoordelijken zoals Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg in Duitsland, en organisaties zoals de Russische bolsjewiek partij van Lenin vochten tegen deze politiek van klassenvrede tussen de werkers en hun burgerij. Op het ergste moment van de storm en van de militaristische barbarij die de tweede Internationale en de grote vakbondscentrales van Europa had weggerukt, hebben ze de vlag van het Internationalisme opnieuw opgeheven en de revolutionaire vooruitzichten behouden.

Het zijn wel de rivaliteiten die door het kapitalistische systeem werden veroorzaakt die tot dit eerste wereldslachtpartij hebben geleid. Net zoals vandaag blijft het imperialisme een tal van conflicten te veroorzaken om met kracht en geweld een onrechtvaardige wereldorde in stand te houden. Alleen de omverwerping van dit systeem zal de maatschappij beschermen tegen het opnieuw verzinken in een conflict zoals diegenen die de 20ste eeuw met bloed hebben bedekken.

Verbroederingen in december 1914:
Engelse en Duitse soldaten maken foto's samen.

Russische vrouwen betogen tegen de oorlog... Dit is het begin van de Revolutie.

Overwinnende staking van de platinamijnwerkers in Zuid-Afrika

Het is met opgeheven hoofd dat tienduizenden Zuid-Afrikaanse mijnwerkers op 23 juni in een reusvoetbalstadion samen hebben gestemd om na 5 maanden staking het werk te hervatten. Ze zijn er inderdaad in geslaagd door hun strijd en hun vastberadenheid de rijke en machtige multinationals van de platina te doen zwichten. Die hebben loonsverhogingen van 60% moeten toestaan, samen met de herstel van de ontslagen stakers en zelfs een schadevergoeding van één maand loon.

Deze overwinning hebben de Zuid-Afrikaanse werkers met hun eigen organisatie kunnen afdwingen, door alleen op hun eigen krachten te rekenen. Ze hebben tegen een strijdlustig patronaat moeten vechten, tegen de bloedige repressie van de politie, de veroordelingen van de rechtbanken, zonder geen enkele steun te krijgen van de partij van Mandela, de ANC. De mijnwerkers hebben in tegendeel zich moeten verzetten tegen en uittreden uit de voornaamste mijnwerkersvakbond, de NUM, die te dichtbij van de macht … en van de patroons was.

De mijnwerkers uit Zuid-Afrika hebben de macht laten zien van de collectieve actie van de uitgebuitenen.

Argentinië: in de klauwen van de rooffondsen

Het hooggerechtshof van de Verenigde Staten heeft net de Argentijnse Staat veroordeeld om Amerikaanse hedge funds terug te betalen. Deze "rooffondsen" hebben als specialiteit de leningen van landen die in moeilijke toestanden verkeren over te nemen tegen lage prijzen. In dit geval ging het over Argentinië dat in 2002 bijna failliet was. Dan eisen ze de betaling met interesten bij internationale instellingen of Westerse rechtbanken. Dit is blijkbaar een winstgevende activiteit, aangezien de winst voor de aandeelhouders van de Amerikaanse fonds Elliot Investment rond 1600% wordt geschat! De financiers gaan door met hun bloedzuigen. Daardoor dringen ze landen naar de failliet en veroorzaken ze nieuwe rampen.

Slavenarbeid op de garnaalboten

Een onderzoek dat gedurende 6 maanden werd gevoerd in de vissector in Thailand onthult dat 4 van de wereldleiders van de grote distributie (Walmart, Carrefour, Costco en Tesco) hun garnalen laten vissen door boten waarvan de bemanning uit slaven bestaat.

Ze worden in Cambodja of in Birma gekocht voor geen 300 euro, ze worden mishandeld en volgestopt met methamfetamines om werkritmes te volhouden tot 20 uur op 24. Thaise zakenmannen die zich met deze handel verrijken hebben tot nu toe geen probleem gehad van de overheid van het land waarvan ze goed weten hoe ze om te kopen.

Zo gaat hun rotte maatschappij.

“Crisis? Wa's da?”

Een wereldlijst van de grote fortuinen maakt bekend dat het aantal families die over een patrimonium beschikken van meer dan 100 miljoen dollars, in 2013 met bijna 20% gestegen is. En het deel van deze som dat uit aandelen bestaat is in één jaar met 29% gestegen, wat een bewijs geeft van de waanzinnige speculatie.

Dit maakt de opofferingen die constant aan de werkende mensen worden gevraagd, des te schandelijker.

Armen worden uit Londen weggejaagd

In een chique wijk van Londen zijn metalen spijkers op sommige plekken in de grond gezet om de daklozen tegen te houden er te slapen.Hier ook vindt men steeds meer “antidaklozen” straatmateriaal zoals banken waarop het onmogelijk is te liggen.

Als deze inrichting weerspiegelt de barbarij van deze maatschappij die steeds meer armen creëert om een handvol parasieten te verrijken.

In plaats van de armen te bestrijden zal men de armoede moeten bestrijden en dit zal enkel mogelijk zijn door patroons en aandeelhouders te doen betalen!

De militanten van Arbeidersstrijd komen naar u toe

De verkiezingen zijn voorbij en ze zijn nu bezig met geheime vergaderingen te houden om de ministersposten te verdelen. Maar of het nu met of zonder de N-VA is, met of zonder de PS, zal de volgende regering een vechtregering tegen de werkers zijn. De kapitalistische klasse zal doorgaan met de strijd tegen de werkers om hen voor de crisis te doen opdraaien die door de banken en de jacht op maximale winst voor de kapitalisten is veroorzaakt.

Wat zijn de vooruitzichten voor de werkers ? Welk programma moet men naar voren brengen, waardoor de strijd te verenigen en het roer om te gooien ? Dit wensen de militanten van Lutte Ouvrière / Arbeidersstrijd met u te bespreken wanneer we deze zomer in uw stad langskomen.

Zondag 13 juli :
op de markt in Charleroi van 10 tot 12 uur
op de markt in Bergen van 10 tot 12 uur

Maandag 14 juli :
op de markt in Fleurus van 10 tot 12 uur
in Jumet op de Balplein (Place du Ballon),
van 10 tot 12 uur en van 16 tot 18 uur

Dinsdag 15 juli :
op de markt in Zinnik van 10 tot 12 uur
op de markt in Morlanwelz van 10 tot 12 uur

Woensdag 16 juli :
op de markt in Saint-Ghislain van 10 tot 12 uur
op de Grote Markt in Frameries van 10 tot 12 uur

Donderdag 17 juli :
op de markt in Monceau-sur-Sambre van 10 tot 12 uur
op de Astridplein in Marchienne-au-Pont,
van 10 tot 12 uur en van 16 tot 18 uur

Vrijdag 18 juli :
in Châtelineau, in de wijk bij de Edmond Leburtonlaan,
van 10 tot 12 uur en van 16 tot 18 uur

Zaterdag 19 juli :
op de markt in La Louvière van 10 tot 12 uur
op de markt in Binche van 10 tot 12 uur

Openbare vergadering
Vrijdag 18 juli om 18 uur,
in het Maison des Huit Heures, Charles II-plein,
in Charleroi

Niet op de openbare weg gooien, aub.